

บทความการวิจัย

ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรใน เขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม DEMANDING FOR COMMUNITY ECONOMIC DEVELOPMENT TO BE A TOURIST ATTRACTION OF PEOPLE IN BANG LEN DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE

ปริญญญา สีลูกหัว
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาลักษณะของประชากรปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมกับลักษณะของประชากร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคม วัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจด้านศักยภาพชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมกลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test หรือความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 36-45ปี สถานภาพ สมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาทและมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย 2) ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุดเมื่อพิจารณาและพบว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านศักยภาพชุมชน ด้านการมีส่วนร่วม และ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ตามลำดับ 3) ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 4) ประชากรที่เพศ อายุ สถานภาพ แตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5) ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชนส่งผล

ต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตามลำดับคือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ($\beta = 0.346$) ด้านการมีส่วนร่วม(X_4) ($\beta = 0.273$) ด้านศักยภาพชุมชน(X_3) ($\beta = 0.187$) และ ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ($\beta = -0.112$) ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตามลำดับและ ตัวแปรทั้ง 4 สามารถอธิบายการผันแปรของความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 31.90

คำสำคัญ: เศรษฐกิจชุมชน แหล่งท่องเที่ยว การพัฒนา

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the characteristics of the community, community economic factors, and the need for community economic development to be a tourist attraction for the people in Bang Len District, Nakhon Pathom Province. 2) to compare the need for community economic development to be a tourist attraction for the people in Bang Len District, Nakhon Pathom Province and community characteristics 3) To study community economic factors, consisting of social, cultural, economic, and community potential, and the participation aspect that affects the need to develop the community economy to be a tourist attraction for the people in Bang Len District, Nakhon Pathom Province. The sample is the population of Bang Len District, Nakhon Pathom Province, totaling 400 people. The tool used to collect data was a questionnaire. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, or one-way variance (One Way ANOVA), and Multiple Regression Analysis.

The results showed that: 1) most of the samples were male, aged between 36-45 years old, with marital status, a bachelor's degree, and an average monthly income of 25,001-35,000 baht; and 2) community economic factors found that the overall community economic factors were at the most important level when considering all aspects, in descending order: the economic aspect and the potential of the community. 3) The need for community economic development to become a tourist attraction for the people of Bang Len District, Nakhon Pathom Province as a whole, was rated as important on average. 4) People of different genders, ages, and marital statuses have different needs to develop the community economy and make Bang Len District, Nakhon Pathom Province, a tourist attraction, with statistical significance at the 0.05 level. 5) The following community economic factors affecting the need for community economic development as a tourist attraction for the population in Bang Len District, Nakhon Pathom Province were statistically significant at the 0.05 level. social and cultural (X1) ($\beta = 0.346$), participation (X4) ($\beta = 0.273$), community potential (X3) ($\beta = 0.187$), and economic (X2) ($\beta = -0.112$), respectively, and all 4 variables could explain the variation in the need for community economic development to be a tourist attraction for the people in Bang Len District. Nakhon Pathom Province, 31.90 percent.

Keywords: community economy, tourist attraction, development

ภูมิหลัง

การพัฒนาเศรษฐกิจและทุนชุมชน ตั้งอยู่บนฐานคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถแยกหมวดของฐานงานที่นำไปสู่ หรือสามารถเชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและทุนชุมชน ได้แก่ 1) ฐานระบบการเงินและทุน ที่ปรากฏรูปธรรมในเรื่อง การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ องค์กรการเงิน การสนับสนุนระบบสินเชื่อเพื่อการพัฒนา การบูรณาการกองทุน การแก้หนี้ในระบบ และสถาบันการเงินชุมชน เป็นต้น 2) ฐานการพัฒนาอาชีพ รายได้ เช่น การส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ การจัดทำบัญชีครัวเรือน การจัดตั้งธุรกิจชุมชน-วิสาหกิจชุมชน และการจัดทำแผนชุมชน ระบบการผลิต เกษตรยั่งยืน เป็นต้น 3) ฐานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การอนุรักษ์/การจัดการลุ่มน้ำ ป่า

ชุมชน การดูแลที่ดิน เกษตรธรรมชาติ/ความมั่นคงทางอาหาร ประมงชายฝั่ง การจัดการขยะ เป็นต้น 4) ฐานการสร้างสวัสดิการ จากที่องค์กรชุมชน/กลุ่มจัดตั้งขึ้นเอง หรือผ่านการสนับสนุนงบประมาณสมทบ กองทุนจากหน่วยงานต่างๆ เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน กองทุนผู้สูงอายุ กองทุนสวัสดิการชาวบ้าน กองทุนรักษากัน-รักษาถิ่น กองทุนฌาปนกิจ เป็นต้น 5) ฐานการพัฒนาจากเครือข่ายงานประเด็น หรือ เครือข่ายคลัสเตอร์ (Cluster) ที่เป็นการเชื่อมโยงประสานการทำงานร่วมกันของขบวนการองค์กรชุมชนที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน เพื่อให้เกิดพลังการเคลื่อนไหวงาน หรือเป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนวัตถุดิบ แลกเปลี่ยนสินค้า หรือเป็นคู่ค้า ฐานการผลิตซึ่งกันและกัน เช่น เครือข่ายเกษตรอินทรีย์ เครือข่ายข้าว ท้องถิ่นชุมชน ร้านค้าชุมชน การจัดการที่อยู่อาศัย (บ้านมั่นคง) การก่อสร้างชุมชน/ช่างชุมชน ประมงพื้นบ้าน การจัดการภัยพิบัติหรือภัยจากธรรมชาติ สภาองค์กรชุมชน เครือข่ายภูมินิเวศน์วิถี วัฒนธรรม เป็นต้น “เศรษฐกิจฐานราก” คือ ระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถพึ่งตนเองภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม และเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่นๆ ในพื้นที่ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ผู้คน ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน เป็นระบบเศรษฐกิจแนวราบที่ส่งผลและสร้างความสัมพันธ์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างผู้คนในชุมชนท้องถิ่น มิใช่เป็นเฉพาะเศรษฐกิจแนวตั้งแบบปัจเจกแต่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือ เกิดโอกาสและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเศรษฐกิจร่วมของชุมชนกับเศรษฐกิจของปัจเจก เป็นระบบเศรษฐกิจที่มีลักษณะความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนสร้างความสัมพันธ์ ทั้งในชุมชนท้องถิ่นและในระดับที่กว้างขวางอื่นๆ และภายนอก เป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจและทุนชุมชน คือ: ทุกครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี “กินอิ่ม นอนอุ่น ทุนมี หนี้ลด” โดยดูได้จาก 4 ปัจจัยหลัก คือ อยู่ดีกินดี (ปากท้องอิ่ม) เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ผลผลิตขายได้ มีรายได้ที่มั่นคง และสุขภาพร่างกาย จิตใจแข็งแรง มีฐานงาน เศรษฐกิจและทุนชุมชนที่เข้มแข็ง เพื่อนำไปสู่ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง ธุรกิจชุมชน จึงเป็นการรวมตัวกันทำมาหากิน ทำมาค้าขาย สร้างรายได้ลดค่าใช้จ่าย โดยคนในชุมชน ของคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ Capacity Building ประกอบด้วย ยกระดับความรู้(Knowledge : K) ทักษะ (Skill : S) เครือข่าย(Network : N) และการประกอบการ(Business model : B) หรือเรียกว่า การพัฒนา KSNB ดังนั้น เศรษฐกิจชุมชนคือ วิธีการผลิตของกินของใช้ หรือสินค้าและบริการของคนในชุมชน เพื่อตอบสนองความจำเป็นในการดำรงชีพ (Need) และความต้องการ หรือความอยาก (Want) ของมนุษย์ (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, 2563)

ปัจจุบันกระแสการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนกำลังได้รับความสนใจอย่างมาก โดยการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืน และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว รวมไปถึงผู้คน ทั่วไปได้ให้ความสนใจเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมากขึ้น จากการตื่นตัวด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวที่หันมานิยมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมีแนวโน้มใน เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวมากขึ้น สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะ วัฒนธรรมในปัจจุบันกลุ่มนักท่องเที่ยวมีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งแต่ละกลุ่มต้องการประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ดังนั้นจึงมีรูปแบบทางการท่องเที่ยว ที่หลากหลายตามมาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น แต่ถ้าหากจะกล่าวถึงการท่องเที่ยวแบบผจญภัยในประเทศไทยที่เป็นกิจกรรมอันดับต้น ๆ ก็คงเป็นกิจกรรม การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว (จันทร์จิรา สุขบรรจง , 2559)

การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยชุมชน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา ผ่านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการทรัพยากร ภูมิปัญญาอันทรงคุณค่า สร้างสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่คุณภาพชีวิต สุขภาพของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน มีองค์ประกอบ คือการบริหารจัดการ เศรษฐกิจ / สังคม – วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การบริการและความปลอดภัย (พัฒน์มาศ วงศ์พัฒนศิริ, 2562)

อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตั้งขึ้นเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ. 2439 แต่ตั้งเดิมนั้นไม่ได้ตั้งอยู่บริเวณที่ว่าการอำเภอปัจจุบัน ที่ว่าการอำเภอเดิมตั้งอยู่ที่บ้านบางไผ่นารถ ใกล้บริเวณวัดบางไผ่นารถ ตำบลบางไทรป่า ริมฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน ใช้ชื่อว่า อำเภอบางไผ่นาท ต่อมาได้ย้ายที่ว่าการอำเภอไปตั้งอยู่ในเขตตำบลบางปลา ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน ใช้ชื่อว่า อำเภอบางปลา ภายหลังอำเภอบางปลาแบ่งการปกครองเป็น 2 ตำบล คือ ตำบลบางปลาและตำบลบางเลน อำเภอบางเลนแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 15 ตำบล 180 หมู่บ้าน อำเภอบางเลนมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายให้ได้ไปเยือน การเดินทางสะดวก เป็นที่เที่ยวใกล้กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังมีตลาดพื้นบ้านริมแม่น้ำท่าจีน เต็มไปด้วยสินค้าพื้นเมืองมากมาย ไม่ว่าจะเป็นผัก-ผลไม้ท้องถิ่นตามฤดูกาล อาหารคาว-หวานโบราณ พร้อมทั้งสินค้าทำมือและของที่ระลึกหลากหลายแบบ พ่อค้าแม่ค้าก็จะเป็นคน

ในชุมชน ซึ่งจะนำสินค้าที่หาได้ในท้องถิ่นมาจำหน่ายในราคาย่อมเยา บางส่วนตั้งร้านค้าอยู่บนแพ บางส่วนอยู่ในเรือ มีที่นั่งให้นักท่องเที่ยวได้นั่งกินอาหาร อ่างเก็บน้ำบางเลน ชุมชนในอ่างเก็บน้ำบางเลนเป็นชุมชนโบราณ และมีตลาดมีอายุมากกว่า 100 ปี อยู่ในชุมชนจีนโบราณ บ้านเรือนจะเป็นห้องแถวไม้เก่าแก่ มีร้านค้าโบราณหลายร้าน และยังมีขนมโบราณ อาหารพื้นบ้าน ให้ได้เดินเลือกซื้อ (สำนักงานพัฒนาชุมชนอ่างเก็บน้ำบางเลน, 2565)

จากความสำคัญปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน และศักยภาพของชุมชนในอ่างเก็บน้ำบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนในเขตอ่างเก็บน้ำบางเลน จังหวัดนครปฐม เพื่อศึกษาถึงศักยภาพของชุมชนที่มีเศรษฐกิจชุมชนและทุนชุมชนที่ยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในอ่างเก็บน้ำบางเลน ได้อย่างยั่งยืน และได้ข้อมูลสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับชุมชนที่มีความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจชุมชนนำไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือประชาชนในเขตอ่างเก็บน้ำบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีจำนวน 158,149 คน (สถิติประชากรอ่างเก็บน้ำบางเลน จังหวัดนครปฐม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตอ่างเก็บน้ำบางเลน จังหวัดนครปฐม ขนาดตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรของ Yamane (1974) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2560, น.74) ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นถึง ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนในเขตอ่างเก็บน้ำบางเลน จังหวัดนครปฐม แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว และแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) ลักษณะของประชาชนประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2) ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านศักยภาพชุมชน และด้านความร่วมมือ

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

4. ขอบเขตด้านสถานที่

เขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

5. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา 3 เดือน ในระหว่างเดือน สิงหาคม - ตุลาคม 2565

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถาม มี 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะของประชากร ประกอบด้วย ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านศักยภาพชุมชน และด้านความร่วมมือลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating Scale) จำนวน 17 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating Scale) จำนวน 5 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน

5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายระดับความสำคัญโดยเทียบค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981)

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.42-4.20	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน แนวคิดเกี่ยวกับกา รท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว และแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม และนำข้อมูลที่ได้มาทำการสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษา

2. ทำการสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะของประชากร และปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน และความ ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบ ข้อบกพร่อง และ นำข้อเสนอแนะมาทำการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์และเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

4. การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านทดสอบหาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

0 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา ไม่แน่ใจว่าจะนำไปวัดได้

-1 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา ไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

5. การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งมากกว่า 0.50 ถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ สามารถนำไปใช้วัดได้ ถ้าข้อคำถามใดมีค่าน้อยกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไป หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

6.ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบอีกครั้งแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

7. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Reliability) ของแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ ด้วยวิธี Cronbach's Alpha coefficient ของ Cronbach (1974) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.951 ถ้าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.71 – 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง) (Garrett, 1965, p. 29) สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

สรุปผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 54.00 มีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 62.00 สถานภาพ สมรส ร้อยละ 83.75 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 74.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท ร้อยละ 39.75 และมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ร้อยละ 57.75

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) เมื่อพิจารณาและพบว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.43$) ด้านศักยภาพชุมชน และ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.36$) และ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่า ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อพบว่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ อันดับแรกคือ ท่านคิดว่าชุมชนมีเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งมีความพร้อมสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.34$) อันดับ 2 คือ ท่านคิดว่าชุมชนมีสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.32$) และอันดับ 3 คือท่านคิดว่าชุมชนมีสินค้าและบริการพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้ ($\bar{X} = 4.29$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมกับลักษณะทางประชากรพบว่า ประชากรที่เพศ อายุ สถานภาพแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและอาชีพแตกต่างกัน มีความ

ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ด้านศักยภาพชุมชน (X_3) และด้านการมีส่วนร่วม (X_4) กับความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ด้านศักยภาพชุมชน (X_3) และด้านการมีส่วนร่วม (X_4) ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชนมีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมสูงตามลำดับคือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ($\beta = 0.346$) ด้านการมีส่วนร่วม (X_4) ($\beta = 0.273$) ด้านศักยภาพชุมชน (X_3) ($\beta = 0.187$) และ ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ($\beta = -0.112$) ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตามลำดับ และ ตัวแปรทั้ง 4 สามารถอธิบายการผันแปรของความ ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 31.90 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.381 + 0.325 X_1 - 0.085 X_2 + 0.161 X_3 + 0.269 X_4$$

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชนพบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาและพบว่ามี ความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้าน ศักยภาพชุมชน ด้านการมีส่วนร่วม และ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษา ของทิพย์สุตา พุฒจร (2556) เรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดย ชุมชนเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ชุมชนสลักคอก จังหวัดตราดที่พบว่า การจัดการ

ท่องเที่ยวโดยชุมชน คนในชุมชนซื้อหุ้นและ ได้รับเงินปันผลรายปีสัดส่วนร้อยละ 35 ของรายได้ทั้งหมด จากกิจกรรมท่องเที่ยว และร้อยละ 65จัดสรรเพื่อการบริหารงาน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ งาน สาธารณประโยชน์และการจัดสวัสดิการสังคม ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน กลุ่มผู้นำในชุมชน เป็นทีมบริหารชมรม มีผู้จัดการชมรมทำหน้าที่ดูแลกิจกรรมท่องเที่ยว สมาชิกชมรมร่วมดูแลรักษา ทรัพยากรท่องเที่ยวชมรม ขาดคนรุ่นใหม่เข้ามาเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยว หน่วยงานภายนอกให้การ สนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการขยายตัวการพัฒนาเกาะช้างส่งผลกระทบต่อทรัพยากร ท่องเที่ยวของชุมชน สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรรณธิดา เหล่าพวงศักดิ์ (2557) เรื่อง การพัฒนา รูปแบบการจัดการเครือข่าย วิสาหกิจชุมชนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจชุมชน ในพื้นที่ภาคตะวันตก ที่พบว่า รูปแบบการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อเสริมสร้างความสามารถใน การแข่งขันของ เศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันตก (CLUSTER SMCE MODEL) ประกอบด้วย ทุนของ ชุมชน ปัจจัยด้านกระบวนการและเงื่อนไขการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน เพื่อสร้างเสริม ความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ การร่วมกันวางแผนและเป้าหมาย การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง การใช้ ประโยชน์ของเงินทุน การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การขยายโอกาสทาง การตลาด การจัดสรรทรัพยากร การสื่อสารทางสังคม ความร่วมมือระหว่างสมาชิก วัฒนธรรมองค์กรที่ สร้างสรรค์ และผู้นำที่ดี และมีการพัฒนาประสิทธิผลตาม ภารกิจ การพัฒนาประสิทธิภาพของการ ดำเนินงาน การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ และการพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนและเครือข่าย วิสาหกิจชุมชน

ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขต อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่า ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของ ประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ อันดับแรกคือ ท่านคิดว่าชุมชนมีเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งมีความพร้อมสำหรับเป็นแหล่ง ท่องเที่ยว อันดับ 2 คือ ท่านคิดว่าชุมชนมีสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยว และอันดับ 3 คือท่านคิดว่า ชุมชนมีสินค้าและบริการพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรัชญา บุญเดช (2561) เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถ้าเลเขากอบ อำเภอยะยงต์ จังหวัดตรัง ที่พบว่าความต้องการของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของธนภฤต สุทธิ นัทโชติ (2559) เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติธารเสด็จ-เกาะพังน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจท่องเที่ยวในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมกับลักษณะทางประชากรพบว่า ประชากรที่เพศ อายุ สถานภาพแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชรภา สิม์ธนสาร (2560) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เขตตำบลแม่वंงก์ อำเภอแม่वंงก์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ด้านเศรษฐกิจในมิติของรายได้ มีเพียงรายได้เฉลี่ยต่อคนของครัวเรือนเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ส่วนรายได้ อาชีพหลักและรายได้จากอาชีพเสริมไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน สอดคล้องกับผลการศึกษาของอติทยา บัวศรี (2558) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มาเที่ยวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ด้านศักยภาพชุมชน (X_3) และด้านการมีส่วนร่วม (X_4) กับความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ด้านศักยภาพชุมชน (X_3) และด้านการมีส่วนร่วม (X_4) ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชนมีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมสูงตามลำดับคือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1) ($\beta = 0.346$) ด้านการมีส่วนร่วม (X_4) ($\beta = 0.273$) ด้านศักยภาพชุมชน (X_3) ($\beta = 0.187$) และ ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ($\beta = -0.112$) ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตามลำดับ และ ตัวแปรทั้ง 4 สามารถอธิบายการผันแปรของความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 31.90 สอดคล้องกับผลการศึกษาของทรงยศ สาโรจน์ (2557) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชน ด้วยทุนทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาชุมชนเรือนแพ กลุ่มน้ำสะแกกรัง ที่พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรม มี 4 ระเบียบย่อย

ประกอบด้วย ด้านทุนทางวัฒนธรรม ระบบย่อยด้านการรวมกลุ่ม ระบบย่อยด้าน ความรู้ ระบบย่อย ด้านสิ่งแวดล้อม มีผลการประเมินการเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรมของชุมชน เรือนแพ กลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของพระครูเกษมธรรมสุนทร (กฤษณพล เขมธมโม) (2561) เรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวภูทันทันตสูตร ของชุมชนตำบลวังสวาบ อำเภอภูพาน จังหวัดขอนแก่น มีที่พบว่า เศรษฐกิจชุมชนตามแนวภูทันทันตสูตร ในพระพุทธศาสนาเถรวาท เป็น ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาสังคม ยากจน ด้วยการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อแก้ปัญหาเชิงบูรณา การส่งเสริมอาชีพแก่กลุ่มคนระดับล่าง การสร้างเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง เป็นยุทธศาสตร์การเสริมสร้างการ ผลิตและการจำหน่าย การ เสริมเศรษฐกิจให้มั่นคง เป็นยุทธศาสตร์การสร้างพันธมิตรทางการตลาด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรใน เขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้

จากการศึกษาด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ซึ่งอยู่ในวัยทำงานที่ควรมีความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวเพื่อช่วยการท่องเที่ยวของชุมชนได้ ดังนั้นคณะกรรมการชุมชนและผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ชุมชนควรให้ความรู้เกี่ยวกับการให้บริการการท่องเที่ยว การผลิต และการจัดจำหน่าย เพื่อให้บุคลากร ของชุมชนมีความรู้ความเข้าใจและมีความพร้อมในการให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนอย่างมี คุณภาพ

จากผลการศึกษาด้านปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัย เศรษฐกิจชุมชนด้านเศรษฐกิจมากที่สุด โดยเน้นเรื่องชุมชนมีตลาดจำหน่ายสินค้าที่หลากหลายไว้ ให้บริการ ชุมชนมีแหล่งเงินทุนของตนเอง และ ชุมชนมีร้านค้าชุมชนที่จำหน่ายสินค้าจากภูมิปัญญา ท้องถิ่น ดังนั้นคณะกรรมการชุมชน และผู้รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวของชุมชนควรให้ความสำคัญกับ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง มีการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เพื่อเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน

จากผลการศึกษาความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของประชากรในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด โดยเน้นเรื่องชุมชนมีเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งมีพร้อมสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนมีสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยว ชุมชนมีสินค้าและบริการพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นคณะกรรมการชุมชนและผู้รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวชุมชนควรมีการพัฒนาศักยภาพชุมชนด้านต่าง ๆ ให้มีความพร้อมที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก การให้ความรู้ การบริการด้านต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดี เหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวจากเศรษฐกิจของชุมชน